

ШУКАЮТЬ ЛЮДЕЙ ВІДПОВІДАЛЬНИХ ЗА ЗАМАХ НА ПРЕЗИДЕНТА

Федеральні чинники почали пошукування за людьми, відповідальними за замах на президента Трумана у Вашингтоні в середу пополуночі. Допити зупиняються в першу чергу докрити націоналістичних порторіканських організацій та поодиноких осіб як в Америці так і на острові Порто Ріко. Пострілений змовник, Оскар Коллазо, переслуханий у шпиталі у Вашингтоні, сказав, що він мало знав свого співника, Гріселіо Торресолу, бо вони оба зустрілися перший раз щойно перед двома тижнями і негайно почали обговорювати спосіб замордування президента Трумана. Коли вони приїхали до Вашингтону, тоді „пробували щастя“ і зайшли до дому Блер, де мешкає президент. Вони мали намір насильно дістатися до мешканця Трумана і там його застрелити. Коллазо заперече, наче б він був комуніст і заявляє, що він і його співник належали до націоналістичної організації і забажали щось зробити для незалежності Порто Ріка. Він заперечив, наче б голова націоналістів, Педро Альбізу Кампос, мав щонебудь спільного з планами вбивства президента.

Конгресмен вказує на спільку націоналістів з комуністами.

Антоніо Фернос-Ісерн, конгресмен з Порто Ріко, вийшов з твердженням, що замах на життя президента треба приписати „несвоятому супротиву“ націоналістів і американських комуністів. „Обі групи хочуть скомпромітувати уряд Порто Ріка і уряд Злучених Держав перед Об'єднаними Націями і перед цілим світом“ — сказав Фернос у Сан Хуані, у Порто Ріко, а його заяву оприлюднює його бюро у Вашингтоні. Комуністична партія в Америці „через свого голову Вільяма 3. Фостера і секретаря Гуса Голла заперече всяку спільку в замаху і в щоденнику „Дейлі Воркер“ містить заяву, що партія осуджує і відкидає скритовбивство і всякі акти терору.

Почування президента Трумана.

Під час пресової конференції в четвер заявив президент Труман, що він ніколи не відчував страху перед скритовбивцями. Водночас він сказав, що вбивство сторожа Білого Дому, Леслі Коффелта, є жахливим ділом і що він чується хворим з приводу його смерті як теж і з приводу ранених двох інших поліціянтів.

Негайно після замаху скріплено сторожу Білого Дому і президент може відбудувати прогулянки раннім ранком тільки в товаристві більшого числа детективів.

Слідство й арешти після замаху.

Змовника Оскара Коллаза, арештовано у Вашингтоні, обвинувачено урядом в убивстві поліціянта. На підставі зако-

ПРЕЗИДЕНТ ТРУМАН, ПІСЛЯ УДАРЕМНОГО ЗАМАХУ НА ЙОГО ЖИТТЯ, НЕ ЗМІНИВ СВОЇХ ПОДЕННИХ ЗВІТКІВ І ПРОДОВЖУЄ СВОЇ РАНИ ПРОХОДИТИ ДО МОМЕНТУ ВАШИНГТОНА, ХОЧА ТЕПЕР АЖ ПІД СИЛЬНИМ ОХОРОНОЮ СТОРОЖІВ з Таємної Служби. Коментуючи спробу замаху, Президент сказав: „Не є ризик, що його пераб'ють президент“

ну в Дистрикті Колумбії, в якому полегшене місто Вашингтон, він може дістати кару смерті на електричному кріслі. Велика судейська лава в Нью Йорку почала слідство серед порторіканців, яких кількість у цьому місті доходить до 300,000. Доки до покликано на переслухання провідників націоналістичного руху. Ними є: Хуан Пінто-Гандія, Іван Корреа і Хуан Кортез Кордеро. Їх арештувала тайна поліція, а суд зажадав за поруки за їх випущення. Особливо арештовано в Бронксі жінку раненого змовника, паню Розу Коллазо, а суд зажадав \$50,000 за поруки за її випущення на волю. Слідство веде федеральний прокуратор Ірвінг Г. Сейпол.

● Бюрократство грізить Метрополітен Опері в Нью Йорку, коли вчерас резервові фонди впроваджені наступного сезону. Дефіцит за минулий сезон вийшов до \$430,000, за обчисленнями рахунств.

● 174 грецьких дітей, вивезених свого часу комуністичними партіями, ринуть югославський уряд відіслати назад до Греції.

400 ПОРТОРІКАНСЬКИХ ПОВ-СТАНЦІВ ПІДДАЛОСЯ

Сан Хуан, Порто Ріко, 2 листопада. — Озброєні націоналісти поприходили цілими сотнями з гір після невдалого повстання в понеділок проти уряду і склали зброю, коли почули про замах на життя президента Трумана у Вашингтоні. Досі зголосилося 400 людей, а між ними є Еліо Торресол, брат одного з замаховців, які пробували вбити Трумана. Арештований теж провідник повстання, Педро Альбізу Кампос, який даліше поводитиметься визиваючо. Уряд з того переконавання, що комуністи дали знак до викликання повстання націоналістів у Порто Ріко, об'їжджуючи їм поміч. Тому уряд арештує не тільки націоналістів, але й комуністів. Переслухано теж президента Комуністичної партії, Сесіла Андреу Діглезіа. Серед населення Порто Ріка сліди обурення з приводу замаху на президента Трумана, про що співіствив президенту губернатора Пуноз Марія. У відповідь през. Труман прислав губернатора довести останніх трьох років здавлення революції.

В АМЕРИЦІ

● Цілковито вичерпаний передвиробничий агітаційний за свою кандидатуру на сенатора ЗДА з стейту Нью Йорк, заст. губ. Джов Р. Ренлі, пішов до шпиталю на повний відпочинок. Він має 74 роки життя, агітацію він 8 місяців.

● Обидва Воли влаштує Товариство Транспорту з метою посприяти прийняти значення волі в бізнесі і підприємств. Перший такий обид відбувся в Пінтсбурзі при співпраці місцевих бізнесменів.

● „Дуже поважний“ назвав секретар стейту Дін Атчесон кожен похід китайських комуністів проти Тибету. Доки до він не має повних інформацій про напад китайців на цю країну.

● Помер над громом від удару серця трубаць Вільям Пейлтон з Тронто, у Канаді, коли починав турбувати останню прощання для воєня. Він мав 54 літ життя.

● Вечірні Вісти Українські Освітні Курси у Вінніпегі почалися стараннями Осередку УКО. Виклади відбуваються кожного вівторка в 8-й п'ятницю.

38 КРАЇН ПОБОРЮЄ КОМУНІСТИЧНІ ЗАТІІ

Нью Йорк, 2 листопада. — За виставами, призначеними телеграфічною агенцією Ройтера, 38 країн заборонили діяння Комуністичних партій. Австралія має труднощі з виконанням закону тому, що комуністи зголошують даліше судові процеси проти арешту на підставі нового закону. Південна Африка, Берма, Індокитай, Малайя, Південна Корея, Іран, Туреччина, Греція, Еспанія й Португалія цілковито заборонили Комуністичні партії. Двадцять один американських республік і сім країн Арабської Ліги зобов'язалися здавити комуністичні затії.

У Західній півкулі майже всюди заборонено законом діяння комуністичних організацій. Пан-Американська Юнія зобов'язала своїх членів ще в 1948 р. до „вичищення своїх країн з комунізму“. Злучені Держави ухвалили перед місяцем драстичний закон проти підризних елементів і саме тепер приступили до реєстру-

вання комуністів і їхніх фронтів. Водночас ідуть змагання депортувати комуністів чужинців у Зл. Державах. Канада мала закон для здавлення комуністичних затій підчас війни, але після війни його знесла. Тільки провінція Квебек може заборонити комуністичні діяння на підставі закону з 1937 р., який може буде продовжений кожного року. За те вступ комуністів до Канади є утруднений.

В Європі в більший частині країн Комуністичні партії мають ще дозвіл на існування однак й там роблять старання обмежити їхні діяння. Труднощі походить з того, що в європейських країнах існують ще залишки фашистів, якими комуністи даліше залючують уряди й населення. У Скандинавських країнах комуністи мають повну свободу. В Японії Комуністична партія існує законно, однак уряд приготував відповідне законодавство для приборкання комуністів.

ВИСТУП ВИШІНСЬКОГО ПРОТИ ДОЛЛЕСА В О.Н.

Лейк Соксес, 3 листопада. — „Достойний підпалювач війни“ — це слова, якими називав совєтський представник в Об'єднаних Націях, міністер Андрей Вишинський, американського представника Джана Фостера Доллеса, в Генеральній Асамблеї під час дебат над американськими пропозиціями для скріплення повноважень Асамблеї проти агресії. Це трапилося вперше, що представник однієї країни виступив безпосередньо проти представни-

ка другої держави в такій вуличній формі. Вишинський обвинувачував Доллеса за зв'язки з німецькими банками і підприсмствами за часів Гітлера і твердив, що він підготував війну. Іранський представник Асамблеї Ентезам негайно прикликав Вишинського до порядку, стверджуючи, що Об'єднані Нації не є красивим парламентом та що тут обговорюється справа миру а не справу Доллеса. Крім виступів проти Доллеса, Вишинський виступив проти всіх країн, які не вдалися до мирних шляхів, включно до „ратунку“ американських армій совєтськими під час другої світової війни в Німеччині.

НОВИЙ ПРАПОР ПІДСОВЕТСЬКОЇ УКРАЇНИ В О.Н.

Лейк Соксес, 3 листопада. — Вчора тут і у Флориді Медов на одному з 60 магістрів для прапорів 60 членів Об'єднаних Націй вивішено вперше новий прапор підсовєтської України зі синіми смугами по боках та зі золотим серпом і молотом на червоному тлі. Досі був тільки червоний прапор зі серпом і молотом та написом УРСР. Про зміну прапору повідомив уряд підсовєтської України протокалярне бюро Об'єднаних Націй окремим письмом з 26-го вересня, долучуючи до нього малий візирець прапору.

ЗНОВУ ВІДСТАВКА ГРЕЦЬКОГО УРЯДУ

Атени, Греція, 3 листопада. — Коаліційний грецький уряд премієра Венізелоса, створений з великими надіями в половині вересня, вчора подався у відставку в наслідок непорозуміння з найбільшою популярною партією, згідно з її провідником Цальдарісом. — Премієр Цальдаріс і його заступник Палапандреу мали домагатися, щоб Цальдаріс, який є другим заступником премієра, відступив від активної

політики аж до внясення одного скандалу з розтратністю, згл. привласненням фондів в управлінні Пірейського порту. Цальдаріс мав пообіцяти королеві, що він виконає це домагання та що його партія готуватиме в користь кожного коаліційного уряду, під умовою, що його не буде очолювати ані Венізелос ані Палапандреу.

СОВЕТСЬКІ ТУРБО-ЛІТАКИ НА АВСТРИЙСЬКИХ БАЗАХ

Відень, 3 листопада. — З авторитетних джерел тут повідомлено, що в останніх днях на совєтській базі в Австрії прислано поверх 90 совєтських бомбових турбо-літаків.

"ЛІБЕРАЛЬНИЙ КОМУНІЗМ" В ЮГОСЛАВІЇ

Београд, 3 листопада. — За кордонні спостерігачі тут одностайно стверджують, що після розриву з Москвою, комунізм в Югославії поступово зростає більше „лібералізується“. Ця справа є тепер навіть предметом публічної дискусії, в якій обговорюється проблема ліберальності комуністичного режиму в таких рамках, щоб вона не загрожувала самому режимові й комуністичній державі. Рівночасно робиться теж цілий ряд практичних за-

ходів і змін під цим оглядом, що позначаються насамперед в „лібералізації“ судівництва. Проте, головною проблемою такої югославської уряду як і народу є загроза голоду в наслідок посухи та надії на побирану безастережну американську допомогу.

● 800 комуністичних юнаків в західному Берліні намагалися приступити до збройного примусу місцевого британського суду і зльїли кілька заарештованих „друзів миру“. Поліція палицями розігнала демонстрантів.

ПЕРЕГРУПУВАННЯ ФРОНТУ В КОРЕЇ

АЛІАНТИ ВІДКЛИКАЛИ НА НОВІ ПОЗИЦІЇ СВОЇ ПЕРЕДНІ ЗАГОНИ. — ФОРМУЄТЬСЯ НОВА ОБОРОННА ЛІНІЯ. — ОКОЛО 20,000 КИТАЙЦІВ БОРЕТЬСЯ ПО БОЦІ ЧЕРВОНІХ

Токіо, 3 листопада. — Під сильним натиском комуністичного ворога, скріпленого новими військами і новою зброєю за кордоном, альянтські війська почали творити в Північній Кореї нову оборонну лінію, перегруповуючи фронт та відкликаючи на нові позиції свої поодинокі відділи, що стояли вже в безпосередньому віддаленні від манджурського кордону. — Перегрупування фронту наступило після того, як ворожі війська, що ввели в дію важку артилерію типу совєтської „катюші“ з другої світової війни, почали в силі трьох дивізій піхоти, одної панцерної та двох незалежних бригад, наступати на ослаблені південно-корейські сили та загрожувати їм оточенням. Офіційно все ще не подається сили комуністичних військ, що борються тепер в Північній Кореї проти сил Об'єднаних Націй, але з поінформованих джерел заявляють, що там вже є ціла комуністична Восьма Армія, в силі щонайменше 20,000 воїнів. Теж під час вчорашніх боїв ворогові допомагали малі з'єднання авіації, включно зі совєтськими бомбовими турболітаками. Ворог найсильніше атакував в районі околу 20 миль від західного бережжя, 40 миль від манджурського кордону. В тому районі альянтські сили відступили на околу дев'ять миль на захід від ріки Чонгчон. На східному березі південно-корейській першій корпус відступив на околу чотири миль на південь між резервуаром Пулжон і напрямку на Гамгунг. Сильні з'єднання американської авіації всіх типів літаків були вчора знову активні як „за старих часів“, кружляючи безупинно над ворожою територією та засипаючи градом бомб і кулеметним вогнем ворожі військові цілі та концентрації ворожих військ. Бої на всіх ділянках фронту продовжуються.

КОМУНІСТИЧНИЙ СПРОТИВ ПЕРЕРІВІВ ДАЛЬШУ АКЦІЮ В КОРЕЇ

Сеул, Корея, 3 листопада. — Тут в поінформованих альянтських колах вважається, що останній комуністичний спротив та участь в боях комуністичних військ перерішили дальший розвиток війни в Кореї. Діло в тому, що південно-корейські війська, які перші перейшли 38-му паралелю та поспішними маршами наступали в напрямку до манджурського кордону, далеко випередили загальний план військових акцій, бо досі майже не натрапляли на ворожий спротив. І тоді, як ще недавно говорилось про можливість, що безпосередні прикордонні терени будуть зайняті тільки корейцями, тепер стверджується, що „роботу до кінця“ в розгромлюванні червоних агресорів доведеться виконати таки альянтськими військами.

364 МІЛЬЙОНИ ДОЛАРІВ НА ДОПОМОГУ КОРЕЇ

Лейк Соксес, 3 листопада. — Командування Об'єднаних Націй в Кореї приготувало для генерального секретаря план найкращої міжнародної допомоги для зрушення країни. Загальна сума тої допомоги до кінця наступного року встановлено на 364 мільйони доларів. З того 40 мільйонів мало б піти на відбудову залізниць, 50 мільйонів на наладнання та збільшення сільсько-господарської продукції, а 42 мільйони на безпосередню харчову допомогу для населення.

В РИМІ ПОЧАЛАСЯ СЕСІЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ МІНІСТРІВ

Рим, 3 листопада. — Сьогодні тут почалася вже шоста з черги сесія Міністерського Комітету Європейської Ради, що має на своїм порядку 51 рекомендацій і 19 резолюцій. Головною проблемою сесії буде запропоноване Вінстоном Черчилем негайне створення об'єднаної європейської армії під спільною командою та з участю

Америки і Канади. Додають тут почалася вже шоста з черги сесія Міністерського Комітету Європейської Ради, що має на своїм порядку 51 рекомендацій і 19 резолюцій. Головною проблемою сесії буде запропоноване Вінстоном Черчилем негайне створення об'єднаної європейської армії під спільною командою та з участю

СОВЕТИ ЗАПЕРЕЧУЮТЬ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ЗГІДЛИВІСТЬ ЩОДО ЯПОНІЇ

Лейк Соксес, 3 листопада. — Совєтська делегація в Об'єднаних Націях вчора поширила заяву, в якій формально заперечується недавні пресові повідомлення, мовляв Совєтський Союз виявив згідливість щодо американської пропозиції, щоби в підготовці мирового договору взяли участь всі країни, які були активно у війні з Японією. В совєтській заяві стверджується, що всі ці вісті є „видумані від початку до кінця“ та що совєтські представники досі ані не дістали жадних конкретних пропозицій ані не змінювали свого дотеперішнього становища в цій справі. Американська делегація з свого боку внясила, що совєтська заява базується на непорозумінні, приймаючи відповідний департамент у Вашингтоні категорично заперечив повідомлення, стверджуючи, що совєтський уряд не виявив жодної згідливості на американську пропозицію, щоби дванадцять інших членів Далеко-Східної Комісії були допущені до участі в підготовці мирового договору з Японією.

В СВІТІ

● Святкування 33-ї річниці „октябрьської революції“ в наступному тижні вже тепер приготуються з питою Союзом напущеністю в Москві та всіх інших містесоветях.

● Командант в австралійських військ в Кореї, полк. Чарльз Гріл, помер від ран, віднесених в боях проти комуністичних агресорів — повідомля австралійський міністер оборони.

● Великі пересування комуністичних військ на китайському континенті вносяться в поінформованих колах не так воєнними планами, як головним новим ознакою націоналістичної партизанської боротьби.

● Група німецьких дітей в Мюнхені „придбала“ собі в невідомий спосіб місцевих гадюк і одну південно-американську ящірку та бавилися ними в розваленому з часів війни домі. Залякнована прохожих поліція перервала дітям що забагу гадюками, деякі з яких — як виявилось — були трійняти та походили з місцевого зоологічного городу.

● Комуністичний уряд доручив своїм марксистським ідеологам вибрати з Біблії всі місця, що їх можна б використати для марксизму.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
В Джерсі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На пів року	\$6.50	Six months	\$6.50
На три місяці	\$3.50	Three months	\$3.50
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	\$3.00	One year	\$3.00
На пів року	\$2.00	Six months	\$2.00

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

АТЕНТАТ НА ПРЕЗИДЕНТА

Замах на життя президента Трумана викликав у цілій країні велике здивування. Звичайному американцеві важко зрозуміти, чому атентат звернено проти такої особи, яка постійно проголошує, що Америка не хоче нікого визискувати, над ніким панувати і ніяку країну загарбувати та яка відома ще і з цього, що змагає до поправки економічних відносин у Порто Ріко, звідки походять змовники. Тек знаємо, що кожного року напливає з Порто Ріко так багато робітників до стейтів, що ця справа стала навіть важливою проблемою, бо її використовують комуністи для своїх цілей. Між іншим, порториканці в Нью Йорку є головною опорою при виборах для Віта Маркантоніо, одного конгресмена, який держиться весь час комуністичної лінії.

Не є розумно зв'язувати атентат на президента Трумана виключно тільки з комуністами. Загально відомо, що відносини в Порто Ріко не є добрі, коли міряти їх американською міркою. Ці відносини були не раз предметом гострої критики по американських газетах, як і в Конгресі. Проте не можна відмовити урядові доброї волі, ні заходів, щоб ці відносини поліпшити. До того порториканці вважаються громадянами Злучених Держав і можуть вільно сюди масово прибувати, що вони і роблять і тим самим є вони в кращому положенні, як мільйони бідних людей в інших країнах; які ніяк не можуть дістатись до Америки, хоч мріють про це. Доли своєї країни змовники своїм атентатом не поліпшили, ні не допомогли ним поневоленому світові. Вони тільки справили радість одиним комуністам і Політбюро в Москві.

Тому саме припускаємо, що ці фанатичні змовники, які заховують себе до порториканських націоналістів, впали тут жертвою московсько-комуністичних інтриг та провокацій. "Самостійне" Порто Ріко було б в нинішніх обставинах, ні націоналістичним, ні самостійним, а тільки опинилося би в найкращому разі в руках таких порториканців, які подібні до тих, які на американській землі голосують за Маркантоніо. Знов революція, яку порториканські змовники, бажали викликати в Злучених Державах, була б нічим іншим, а тільки намаганням віддати під диктат Кремля те й що одинокую країну, якої він боїться і з якою це рахується та яка бажас і Порто Рікові справжнього добра і справжньої волі.

Американські комуністи, які добрі тактики, зараз відсепарували себе від цього "ганебного злочину" та заперечували, щоб їх не зв'язувати з тим актом, значучи, що усякий такий зв'язок був би тільки "про-фашистською провокацією". Знов французькі комуністи написали у своїй офіційній органі, що це сам Вашингтонський уряд "заранжував" цей атентат, щоб таким чином допомогти Труманові та його партії виграти при найближчих виборах. Тільки московська "Правда" тим разом покинула американським комуністам, бо, написала, що революцію в Порто Ріко ведуть: Націоналістична партія, Комуністична партія і Генеральна Робітничка Юнія. А тісний зв'язок верховодів цієї революції з ньюйоркськими порториканськими змовниками наявний. Отже й комуністи добре знали про змову вбити президента Трумана та викликати тут революцію. Супроти цього, як можна виключати московсько-комуністичну руку в цьому атентаті. Вона була і цілком певно підготувала цей атентат, як і підготувала революцію в Порто Ріко.

Діяння комунізму в Австралії

В п'ятьох стейтах Австралії (усіх є шість стейтів) переведено цього понеділка, 30 жовтня односторонній пробний залізничний страйк. Застій викликали дев'ятнадцять юній підтримки страйку в стейті Вікторія, який вибух там перед 15 днями, і в стейті Савт Австралія, який тривав вісім днів. Загально відомо, що ці страйки поклали за спонукою Джона Дж. Бранна, здекларованого комуніста, який захопив у свої руки Австралійську Залізничну Юнію як федеральний президент цієї організації. Не зважаючи на таку загрозу, Верховний Суд перерізу розправу над закидами комуністичної партії, а коли комуністи не могли доказати своєї "невинності", суд признав закон конституційним і дав урядові дозвіл на його виконання. Міністерство видало наказ поліції перевести ревізію комуністичних квартир в Мелбурн, Гобарт, Перт і Сідней і в дні 23 жовтня поліція виконала рейди на подані квартири. Наскільки комуністи не попустили їх заборони, а доміжні запечатували. Один з поліційних урядовців, переглянувши заборони книжки й документи, заявив, що тому мало компромітуючого матеріалу можна було приховати, бо перед судом пересліданням вони мали багато часу їх пошукати або поховати.

Найновіший страйк, хоч тільки односторонній, стане тепер великою осторогою для населення цієї країни. Воно бачить, з якою небезпечкою судило саме в часі, коли в єдності, бо в Кореї, Індонезії та в Тибеті, світовий комунізм одверто показує свої зуби. Нема сумніву, що австралійські воєня, які поїхали на допомогу Об'єднаній Націям до Кореї причинять теж до правдивого насвітлення діяльності комуністичних піддиктаторів, які виконують накази головних диктаторів з Кремля.

Іван Кедрин

ВІДВАГА НЕПОПУЛЯРНІСТІ

Нема нічого легшого, як старатися бути популярним. Популярним — себто приємним для широкої публіки, яка — побачивши своє прізвище під часописною статтю — відразу б'ється би її читати та яка оплескувала б тебе, як промовця на мовленні в академіях, що поки скажеш одно слово. Стати приємним для широкої публіки можна тоді, коли говориш публіці тільки ті речі, які їй приємні. Такі речі, які не викликають б образи накулих мук, що брешуть над вухом і не можеш від неї відігнатися, — а запашливі квітки, яку тицяють тобі під ніс, або цукорка, що йогі тицяють в рот. Бувають такі люди й у приватному житті: це навіть досить відома порода осіб, які завжди всміхнені, всім говорять компліменти, для кожного знайдуть добре слово, як рази боються комуністично паразитизму опозиційним становищем до будь-якої найменшої його справи, завжди готові все обійняти

(хоч рідко дотримати), завжди наставлені на те, щоб робити "добре враження". Таких людей люблять у товаристві, вони діють у товариському гурті різних темпераментів, як олива на розбурхане море, як тепла — ніяк не холодна, ні надто гаряча — купіль в атомлене тіло.

І в громадському житті така порода як надто відома. Є такі, які зроду мають дар говорити тільки приємні для маси слова, особисті компліменти, замінювати кайдолом, що так мило запаморочує ум і вивольє його від потреби думати. Є такі, які свідомо, "на змислом", виробляють собі відповідний стиль, звороти та ввесь підхід до всіх громадських політичних справ. Перші з них — це вроджені демагоги, другі — грачі на демагогії. Бо це явище було відоме вже в античному світі, від котрого й знаємо його назву. Демагогія — це заколисування народу солодкими словами, це говорення лише про ті речі, що

їх хоче маса, і говорення так, як цього хоче маса. Це так звана патріотична трюматрадія, патріотичне слово, гурпатріотична фразеологія, яка подобається, бо вона говорить лише про власну силу і всемогутність, про слабкість і нікчемність ворогів, торопить словами безпощадно все, що стоїть на дорозі до здійснення завітних мрій, зриває зорі з неба й розкидає їх шедрою рукою жалібним землякам. Коли кожний із нас у щоденному житті, в нашому родинному гурті не раз каже або чує іх від друзини чи дитини: "Дай мені вже сьогодні спокій з прикрими новинами, я маю вже сьогодні досити клопотів, хочу відпочити, давай зайнятися якоюсь приємнішою справою". — то чому ж дивуватися збірній психіці маси, коли вона "має досить" важкої проблематики, коли вона хоче відпочити від довбання у свіжих ранах, коли вона не хоче журитися завтрашнім похмурим днем, коли вона хоче зайнятися чимсь таким, що не потрясе нею, не топить її, а приємно заколисує?

Але уявимо собі, як виглядала би шануюча себе преса і як виглядала би ціла шануюча себе громадянство, якби всі йшли тільки по лінії найлегшого опору і старалися бути популярними? Візьмим конкретні приклади від наших історичних сусідів: У царській Росії найпопулярнішими були часописи, які знали тільки тон сласлов'я у честь могутності Росії та приривства для всіх не-одюдумців. Діберальні круги російської інтелігенції в Україні говорили насмішливо про Віталія Шульгіна чи Савенка (цей останній український жер ходив у вишиваній сорочці, щоб підкреслювати своє "малоросійське" походження, проте вороже "мазепинство"), редакторів "Кієвлянина", але назбер, поза 4 стіни кімнати, з цим поглядом не виходили, щоб не паразитизм моглиньо і популярному "Созові Руссака Народу". У післяверсійській Польщі найпопулярнішими щоденниками були, як відомо, "Лісторострий Курер Цодзені" і варшавська т. зв. червона (від заголовків) преса. На який рівень примітивізму звели всі ті найпопулярніші органи преси російську політичну думку — відомо всьому світові: тільки у цій пустелі без критичної думки, тільки на ниві зайзозеній самодержавія та популярності, але лустими фразами, брехнею і самообманом, — могла зродитися така диковина, як перемога більшовизму і його панування вже поверх 30 років. У новітній Польщі було те саме: примітивізм популярної преси і страх розумніших і глибших польських публіцистів та політичних діячів перед непопулярністю стали причиною того внутрішнього розкладу у вересні 1939 року, що ми, західні українці з теперішньої імміграції, оглядали своїми очима, як рідке у всесвітній історії явище. Бо річ не була у мілітарній перемозі сильнішого ворога, а в тому психічному заломанні, яке мусило прийти, коли маси побачили, що їхні провідники їх обманували. І по нинішній день бачимо, якими манаївами бродять польська й російська політичні думки, тому лише, що все ще нема серед тих емігрантських громадянств гуртів

Віктор Приходько

Український Технічно-Господарський Інститут

(До п'ятиліття відновлення)

Один поважний чужинець, якому з обов'язку доводилось мати діло з українцями, колись міцно розсердився і гаряче заявив: дивний народ ви, українці! Тільки й чуєш від вас скарги та жалі. Тільки плачете та охаєте, — нічого іншого чужинець від вас не почує! Невже ж так-таки нічого нема у вас радісного, приємного, доброго, чим би ви могли й похвалитись і показати, що ви не тільки плаксі, але й можете

і людей з відвагою — бути непопулярними.

Бо бути непопулярним — це значить саме говорити своїм землякам речі, що їх вони воліли б не слухати. Це значить — грати роллю надкулих мук, яка силує звертати увагу на докляки. Замість іти по лінії найлегшого опору — непопулярні діяти і публіцисти йдуть часто проти загальної думки, вказуючи на її хиби, поверховість, нерезальність, чи бодай на труднощі реалізації, з котрими задалегід треба рахуватися і до них пригтовуватися. В очах популярних суперників пера це значить "крикати", "ширити звіру", бо навіть "хрунтіти", бо демагогія у полеміці та щедре розкидання образливими словами — це теж засіб до популярності. Той український щоденник у Львові, який у 1938 році роздував до розмірів епохальної події карпатсько-український переворот у 1938 році та підтримував віру західних українців, що їхня доля поправиться від цієї події, бо там повстане новий український Піємонт, — був тоді популярним. Протиставити тим міражам і перестерігати земляків, що радість передчасна, бо міжнародні й місцеві відносини кажуть ставитись дуже обережно до тривкості закарпатської державності, — було тоді дуже небезпечно, стрічало голосні закиди сіяння дефітизму і гашення духа. Але воно врятувало загаль західних українців від масового психічного заломання, що грозило після закарпатської катастрофи. Таке заломання прийшло було у 1923 році після того, як Рада Амбасадорів віддала Східну Галичину Польщі, — бо в рр. 1920-23 не було ніодного незалежного західно-українського часопису в краю ні на еміграції, який мав би відвагу писати правдиво про ті речі. І треба було потім втратити два роки на повний хаос політичної думки, що зійшла на манаїви радянської організації, кілька партійно-організаційних розколів, поки аж у 1925 році вдалося впорядкувати відносини на внутрішньому західно-українському політичному відтинку.

Хтось мусить бути непопулярним, хтось мусить мати відвагу бути ним і хтось мусить за цю відвагу платити. Але й політичні гурти чи дії, які є популярні, теж мусять в наші існувати, бо було б теж ненормально, коли б усі йшли проти течії і паражувались на непопулярність.

Щось доказати! Це була гірка репліка, але яка ж влучна! Особливо ж в устах чужинця, — бо й справді, що вони від нас чуять уже десять літ, крім скарг та жалів?

Правда, для жалів ми маємо аж надто багато причин, але мусимо рахуватися з тим, що образ нещасної людини чужою чоловікові ніколи не імпоунує, хіба що, в кращому разі, викликає жалість.

Тим часом, при всій нашій біді, і у нас є явища, на яких можна спинитися з почуттям певного задоволення й сатисфакції, явища, якими можна похвалитись і перед чужинцями й навіть заїмпувати їм. Маємо на увазі наше вище шкільництво а, зокрема, Технічно-Господарський Інститут, який, власне, цієї осені може святкувати п'ятиліття свого відновлення на останній еміграції в Німеччині.

Надзвичайно цікаві і повчальна історія цієї Школи. Як відомо, заснована вона була 28 літ тому, в Чехословаччині, в Подєбрадах, під назвою "Українська Господарська Академія", де користувалась допомогою Чехословацького уряду. Проіснувала десять літ, як активна вища школа і випустила 560 інженерів різних фахів (агрономи, лісівники, хіміки, гідротехники, економісти). Однак, советський уряд увесь час налягав на Чехословаччину, витикаючи їй підтримку "контрреволюцій". У зв'язку з цим, а також з тої причини, що на той час (1932 рік) контингент студентської еміграції молоді вичерпався, Українська Господарська Академія, яка школа з авдиторним навчанням, своє існування припиняє.

Але залишався майже увесь професорський склад, адміністрація, видавничий апарат, здобутий досвід. Було б самозабвством усе це ліквідувати. І ось зроджується думка перетворити Академію у високу школу позачинного навчання, для обслуговування чинних мас українського суспільства. Так в 1932 році постає Технічно-Господарський Інститут позачинного навчання, широко відомий під скороченою назвою "УТІ". Він існує безперервно майже 13 літ, до початку 1945 року. Тішиться великим успіхом, має студентів на всіх українських землях по цей бік Збруча та серед еміграції по цілому світі. Через Інститут за той час перешило майже 8.000 студентів. Для потреб навчання Інститут увесь час друкує на цикальості десятки тисяч аркушів лекцій, що розходяться по обох півкулях.

Правда, після окупації німцями Чехословаччини у 1939 році, Інститут мусить бути дуже обережний і не дуже про себе оголошувати. Гестапо цікавиться Інститутом, робить наїзди і труси, а популярного секретаря Інституту, що віддає працю у Школі від самого початку її існування, Олександра Козловського, садить у тюрму. Почалися різні причипки, цензура підручників, і коли б німці протримались далі, очевидно, Інституту б прийшов би кінець.

Але настав 1945 рік. Громи другої світової війни гриміли все ближче над центральною Європою і Прага з ентузіазмом очікувала "русів". Чехи раділи, але Інституту було ясно: треба вибиратися на нову еміграцію. Куди? — невідомо, але в кожному разі, туди, де не буде большевиків.

І ось Інститут вибирається в невідому путь. Тяжко вибратись в дорогу одній людині, а тож — ціла інституція: персонал, справи і великі склади книжок.

Американським українцям трудно уявити собі, що робили в місяцях січень-квітень 1945 року в Центральній Європі (Додаток на стор. 3-118)

до інших міст. Після суду над членами СВУ, що відбувався у Харківському драматичному театрі, була деякий час перерва у арештах, а оце знову почало шалити НКВД, виарештовуючи уже нові культурно-творчі сили советської України, обнуваючи їх у шпигунстві на користь англо-американських урядів, диверсіях, та буржуазно націоналізмі.

М. Сіверський.

У БОЛЬШЕВИЦЬКІМ МІШКУ

(Спогади колишнього плужанина).

6)

Після цього випадку з П. Загоруйком виходили ми з бенкету пригнічені, мовчки, лише потискаючи плечима. Вже бо ялися говорити один з одним по ширости, бо зрештою не знали остаточно, хто чим дивить.

Скоро після цього бенкету відбувся інший, на якому зустрічали відомого письменника Анрі Барбюса, але я на ньому не був, бо був зайнятий у друкарні.

Що ж до Панатіа Істраті, то він, зрадив пролетарський владі, і, прийшовши до дому написав книжку спогадів про по дорож по Советському Союзу, де правдиво, без жаліх прикрас, описав соціальні і політичні відносини СССР. Тоді на нього напала советська критика, звиваючи його "буржуазним запороземцем", "шпигуном" тощо і всі його твори били

ли видучені з бібліотек. Державне Видавництво України було величезною фабрикою книжок, що об'єднало у собі згодом усі кооперативні та приватні видавництва і стало єдиним монополістичним книжковим ринком на Україні. Усі інші видавництва як то "Книгоспілка", "Рух", "Свій" тощо спочатку друкували книжки на замовлення ДВУ, а потім стали філіями його, і фактично припинили власну видавничу діяльність. За моїх часів головою ДВУ був А. Річицький, а потім коли його було заарештовано і як ворога народу розстріляно, на його місце прийшов О. Островський. Усі письменники та мalarські сили були в тій чи іншій мірі зв'язані з ДВУ, мали з ним договори на видання своїх неписаних книжок, доставали в рахунок цих творів домі-

сля платню тощо. Це була так звана контракція авторів.

Сергій Пилипенко, як головний редактор Видавництва, був завжди переобтяжений працею, завжди у нього в кабінеті хтось був, але все ж таки він знаходив час і для нас — редакції журналу "Плуг", головного редактором якого він був також. Я пригадую, що двічі на тиждень, а іноді то й частіше заходив до нього в кабінет, або він приходив до нас в редакцію, і тут я мав з ним розмови сприводу чергових чисел "Плугу", та радився з ним кому замовляти статті й оповідання до журналу. Хоча матеріалу у нас не бракувало, але він був здебільшого низької якості, бо його подавали початківці, а наш журнал ставив собі за мету: на кращих художніх зразках виховувати плужанський молодіжак. Звичайно ми друкували і матеріали початківців, але не переобтяжували ними журнал.

Редакційна колегія журналу, що складалася з С. Пилипенка, А. Панова і мене мала змогу перегорювати та розглядати матеріали до наступних чисел журналу лише або на кінець роботи, коли С. Пилипен-

ко звільнявся від своєї основної праці, або увечері у приміщенні редакції, заздалегід позбавившись усіх присутніх. Засідання редколегії здебільшого тривали дві-три години, за цей час ми встигали грунтовно обговорити усі наші загальні справи та накреслити плани дальших номерів журналу.

Одного дня приходить до редакції С. Пилипенко, я бачу, що він чимсь стурбований. Покрутившись біля столу, де працювати А. Панів, він, нахилившись, щось стиха йому сказав. Той мотнув головою і продовжував працювати далі. Потім С. Пилипенко поклав мене і також сказав, щоб я був обов'язково у нього в кабінеті в ДВУ сьогодні о третій годині дня. Він пішов, а я все думав — для чого він мене покликав. Рівно о третій я був біля дверей його кабінету, таж у мене кривався А. Панів. Зайшовши до кабінету, Пилипенко щось писав і просив нас почекати, поки він не викінчить секретний рапорт до спецсектора. Ми з Пановим сіли на крискаля і почали переглядати різні журнали, що їх так багато було у кабінеті. Врешті С. Пилипенко скінчив працю і за-

кликав нас до свого столу.

— У нас у "Плугу" хтось є з таємних сексотів, які стежать за мною, за редакцією і взагалі за всіма, що відвідують наше приміщення. Це хтось з нашого "плужанського активу", бо він передає наші розмови, що точилися на закритих зборах плужанського активу.

Ми з А. Пановим переглянулися, і знак питання став на наших обличчях. Хто ж це може бути?

— Отже будьте обережні і не впадайте в "откровенні" настрій. Бо нашкодите і собі, і мені та й нашій спільці.

Потім уже висинилося, що це був не хто інший як М. О-ий, що увесь час терся у нас, заходив до багатьох плужан на квартиру і останній час по-давав навіть вчашати до мене додому, все стараючись прикинутися моїм ширим приятелем та заводив розмови на політичні теми. Згодом виявилось, коли мене заарештовано, що це був агент НКВД, який подавав матеріали на мене та багатьох моїх товаришів. Після мого арешту, у травні 1935 року, з ним більше не бачився і не знаю, що з ним сталося. Тепер же, це попередження

С. Пилипенка, подіяло на мене не дуже сильно, бо я ще був молодий і навіть у думці не мав, щоб хтось з моїх ширих приятелів був "сексотом". Я звичайно обіцяв бути обережним у розмовах з всіма. А. Панів більш поважно поставився до цього попередження, бо він був уже старшою людиною, жив серед людей, які були ширі з ним, і він боявся їх підвести. Жив він на Павловській площі у будинку "Палацу праці". Але і ця його обережність його не врятувала, бо він також введовів був заарештований, і як контрреволюціонер засуджений на заслання.

Зник також з мого поля зору і керуючий справами "Плугу" М. Биковець, бо його націоналістичні погляди давно були відомі багатьом з "плужан" і це певно стало одною з причин його арешту.

Почалися арешти серед українських письменників, артистів, художників. Кожний думав, що цієї ночі уже настає його черга і він поїде на Чернішевську (там було Всеукраїнське НКВД). Ранком ми відчувалися, що того або того уже нема, зник. Почалися тривожні ночі. Багато хто з письменників вихав зовсім

КОМУНІКАТ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ФОНДУ
В АМЕРИЦІ.

Заходами Українського Конгресового Комітету дня 14-го жовтня 1950 відбулося установче засідання Кураторії Українського Народного Фонду. До завдань Кураторії належить: Наглядати над правильним розподілом Фонду згідно з ухвалою IV. Конгресу Американських Українців. Допомогти, щоб кожен розподіл дотримався згідно з У. Н. Фонду, який узгоджений на спільних нарадах Екзекутиви УККА із представниками заінтересованих організацій, був строго дотриманий. Слідкувати за тим, щоб дотації призначалися згідно з У. Н. Фонду на підтримку поодиноких діянок українського національного життя, були ужиті виключно для тих цілей, для яких були призначені.

Вимагати та перевіряти відчитність про ужиття уделених дотаций. Провіряти всі прибутки, які впливають безпосередньо до каси тих організацій, що репрезентують поодинокі діянки українського національного життя та переводять самостійно збірки між громадянством на такі цілі, на які ухвалено дотацію з У. Н. Фонду.

В контрольній комісії у характері контролю, що має виконати перевірку, не може брати участі представник тої установи чи організації, у якій переводиться контроль.

Застановити або припинити далі виплату дотаций у деяких випадках, що означені в спеціальному Правильнику для Кураторії.

До Кураторії зголосили свою співучасть наступні центральні організації: Український Народний Союз — „Провидіння“ Стоварищення Українців Католиків — Українська Народна Поміч — Злучений Українсько-Американський Допомоговий Комітет — Організація Державного Відродження України — Союз Українок Америки — Наукове Т-во ім. Шевченка (Відділ в Америці) — Українська Ліга Молоді ЗДА — Українсько-Американські Ветерани — Український Конгресовий Комітет Америки — Об'єднання б. Вояків Укра-

їнців в Америці — Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч“ — Організація Оборони Чотирох Свобод України — Спілка Української Молоді Америки — Т-во Допомоги Українській Визвольній Боротбі.

Кураторія заслухала звідомлення Контрольної Комісії про вислід проведеної контролю та прийняла його до відома. Звідомлення буде опубліковане в пресі.

Далі ухвалено деякі зміни предложеного Правильника і всі інформації та звідомлення Контрольної Комісії обговорені в довшій основній дискусії. До Управи Кураторії У. Н. Фонду обрані наступні члени: Роман Слободян, голова; д-р Л. Цегельський і д-р В. Галан, заступники голови; д-р М. Чубатий, секретар; О. Лотоцька, М. Лисогір та Г. Білинський, члени управи.

На тому ж засіданні Кураторія У. Н. Фонду рішила видати Заклик до всього українського громадянства в Америці в справі пожвавлення збірки Національного датку на У. Н. Фонд.

Секретаріат Кураторії. 4

НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК

слати на таку адресу:
Ukrainian Congress Committee
of America,
P. O. Box 721, Church St.,
Annex, New York 7, N. Y.

УЖГОРОД МІСТЦЕМ ФУТБОЛУ

По кінцевих зустрічах за кубок УССР і першість у футболі, звання „чемпіона республіки“ і першу нагороду здобув ужгородський „Спартак“.

ВИСТАВА КВІТІВ

Виставу квітів влаштовано на сходах Дніпра в Києві. На виставі показано не лише квіти, а й декоративні рослини, а також овочеві куці і дерева. По середині виставової площі зроблено з килимових рослин портрети „геніїв людства“ Леніна і Сталіна.

(У. Думка)

ІМІГРАНЦЬКА ПОЛІЦІЯ І ЦИВІЛЬНЕ НАСЕЛЕННЯ збільшило свою увагу проти терористів після ударного замаху на президента Трумана. На фото: двоє громадян допомагають полісменів „відтранспортувати“ в належне місце зловленого терориста.

Український Технічно-Господарський Інститут

(Докінчення зі сторони 2-ої)

ні і у Німеччині. Зі Сходу йшла страшна навала большевиків, гонюча перед собою німецьку армію, що вже втратила військовий дух, — і тисячі мити цивільного населення усіх національностей, що втікали перед большевиками. А зі Заходу йшла армія альянтів і, між ними, американське летунство, що міними ударами нищило артерії конаючої Німеччини — залізницю. Був Сомом і Гомора. Була зима. Усі шляхи забили збігів, що у дитячих візках тягнули жалюгідні рештки свого майна. Не можна було дістати не то що хліба, але навіть чорної несо-лодженної кави!..

І ось серед цього хаосу пробирав собі шлях на Захід, до Баварії, Український Інститут. Мав два вагони. В одному персонал з речами (майже 15 душ), в другому — майно Інституту: книжки, писальні машини, приладдя. І треба трапитись такому нещастю: американський літак обстрілює потяг, вагони загоряються, усе майно пропадає, а люди ледве рятуються, в чому були.

В такому вигляді, перейшовши ще пішки півтора кілометра, Інститут появляється в Баварії, у маленькому місті Платтлінгу.

Розуміється в цих обставинах нікому й думка не могла прийти про віднову будь якої чинності Інституту. Для кого? З якими засобами?

Але минав тиждень, другий. Інститутчики після дорожніх пригод почали спокійніше оглядатись довкруги, міркувати. Виявилось, що у зв'язку з окупацією советами Західної України, у Німеччині (Баварія) і, почасти, в Австрії скуп-

чилась величезна кількість української еміграції, — майже чверть мільйона людей. Серед них — дуже багато молоді, що мусила перервати свої студії по школах та університетах. А, крім того, неочікувано — приїмне явище: велика кількість професорів високих шкіл, науковців та видатних фахівців з цілої Соборної України.

Сама собою напрошувалась думка: чи не відновити діяльність Інституту? Добре, але з чим, якими засобами? Правда, Інститут на новій еміграції зустрівся з американською владою — людською, доброзичливою, приступною. Але навкруги лежала розруйнована і до останнього виснажена Німеччина. Ні харчів, ні приміщень, ні приладів, — тяжко було дістати навіть олівця і поганого паперу. І — ні шельга за душею! З чим починати високу школу?

І ось тут виступив на сцену український характер в кращому його „виданні“: наполегливість, запал, патріотизм, жертвенність, відданість справі. Можливо в даному разі без перебільшення приписати собі ці якості і зазначити їх перед чужинцями.

Ніякі чужинці, що звикли до нормальних відносин, ніколи не підняли би творення високої школи в тих неможливіх обставинах. Але українці, що від десятиків літ мають сувору життєву школу, цього завдання піднімали і... виконали його найкраще.

Неможливо переказати в газетних рядках те, на що треба десятків сторінок... Тому мусимо бути найбільше лаконічними. Три-чотири місяці підготовчої праці, інтензивні засідання Сенату, інтензивні подорожі до Мюнхену та по Баварії і — 1-го вересня 1945 року запалає історичне рішення: відновити чинність Українського Господарського Інституту, як високої політехніки, з місцем осідку: Регенсбург, Баварія, Німеччина. При чім відновити не тільки як школу для позаочного навчання, але, головню, як школу фактичну, з аудиторним навчанням.

Роки 1945-47 — роки надзвичайного розросту й організації. Відновляється три старих факультети: агрономічно-лісовий, хеміко-технологічний з будівельним та економічним. А трохи пізніше з бігом обставин і вимогами життя, Школа поповнюється ще двома факультетами: ветеринарним та фармацевтичним. Цифри: число студентів Інституту сягає поверх 900, число членів професорського персоналу — майже 140 осіб. Серед них люди — високої кваліфікації, з іменем. П'ять літ праці і наслідки: Інститут передає українському суспільству й українській справі свіжий жмут української інтелігенції. Між ними — 169 дипломованих інженерів різних фахів, 30 ветеринарних лікарів і 114 — магістрів фармації — всього 283 особи. Це ті, що вже кінчили, за ними йдуть ті, що кінчають.

Це — так званий — аудиторний Сектор Інституту. Але працював і працює позаочний. На ньому студіювало понад 1.000 студентів. Одне, чим чинність Інституту не вичерпується: існує і працює сектор науково-дослідний, а також працював сектор фахових шкіл і курсів для перекваліфікації української еміграції. Далі — видавничі справи: майже півсотні грубих високошкільних підручників, видрукованих на циклостиллі. Але коли й де: в зруйнованій, знищеній Німеччині! Правда, тут допомогла книжним даром Канада (Канадський Український Комітет): прислала десять нових писальних машин і п'ять циклостиллів (міміографів)!

Ось так виросла на далекій чужині, на каміннях зруйнованих міст — Українська Висока Школа-Політехніка. Чиміми заслугами? Об'єднаними зусиллями усіх: професури, адміністрації, студентства. Всі — зазнали холоду, голоду й різних нестач. Сиділи в неопалених аудиторіях, їздили в мерзких потягах з розбитими вікнами. Але мали велику ідею: в найтрагічніший момент української історії, коли уся Земля Українська опанована ворогом, не занепасти духом, не схилити прапора, а ще вище його підняти!

Всіх справедливо вимагає зазначити, що головний тягар цілої організаційної праці прийшовся на плечі першого тимчасового Сенату УТГІ та окремих осіб, що допомагали Сенатові. Це були: професори — С. Комарецький, Б. Іваницький, Л. Шрамченко, В. Доманицький, М. Зайцев, доценти О. Антонів, Г.

Денисенко, Секретар УТГІ — О. Козловський. Допомогали Сенатові: проф. Р. Димінський, доц. Л. Зазуля, проф. І. Драбатов, доц. Ю. Гончаренко, доц. М. Капистий, інж. С. Зеркаль та інші.

Але в кожній справі є „душа“ чи, скажемо, як в даному разі, „головна душа“. Нею безперечно був Віктор Доманицький, що в роках найбуїнішого розросту був Ректором Інституту. Цей чоловік справді, виявив надзвичайний організаторський хист, широкий розгляд і розмах і невичерпну енергію. Коли чужинці хваляться своїми видатними людьми, то, в даному разі, можемо сміливо сказати, що й ми маємо не гірших!..

Коли пишемо ці рядки, еміграція в Німеччині кінчається... І перед Інститутом знову встає питання дальшого його існування й праці. Про нинішній відтинок української історії говориться, що ми — „Нація в поході“. І Технічно-Господарський Інститут про себе з повним правом може сказати, що він „Школа у поході“. Маючи за собою 28 літ служіння Українській Нації й українській справі, маючи великий досвід та традицію, спираючись на сотні своїх абсолютів і тисячі студентів та позасочників, розкиданих по цілому світі, Інститут з вірою глядить уперед, певний, що й при нових, невідомих ще умовах, він знайде можливість

Всіх справедливо вимагає зазначити, що головний тягар цілої організаційної праці прийшовся на плечі першого тимчасового Сенату УТГІ та окремих осіб, що допомагали Сенатові. Це були: професори — С. Комарецький, Б. Іваницький, Л. Шрамченко, В. Доманицький, М. Зайцев, доценти О. Антонів, Г.

Денисенко, Секретар УТГІ — О. Козловський. Допомогали Сенатові: проф. Р. Димінський, доц. Л. Зазуля, проф. І. Драбатов, доц. Ю. Гончаренко, доц. М. Капистий, інж. С. Зеркаль та інші.

Але в кожній справі є „душа“ чи, скажемо, як в даному разі, „головна душа“. Нею безперечно був Віктор Доманицький, що в роках найбуїнішого розросту був Ректором Інституту. Цей чоловік справді, виявив надзвичайний організаторський хист, широкий розгляд і розмах і невичерпну енергію. Коли чужинці хваляться своїми видатними людьми, то, в даному разі, можемо сміливо сказати, що й ми маємо не гірших!..

Коли пишемо ці рядки, еміграція в Німеччині кінчається... І перед Інститутом знову встає питання дальшого його існування й праці. Про нинішній відтинок української історії говориться, що ми — „Нація в поході“. І Технічно-Господарський Інститут про себе з повним правом може сказати, що він „Школа у поході“. Маючи за собою 28 літ служіння Українській Нації й українській справі, маючи великий досвід та традицію, спираючись на сотні своїх абсолютів і тисячі студентів та позасочників, розкиданих по цілому світі, Інститут з вірою глядить уперед, певний, що й при нових, невідомих ще умовах, він знайде можливість

Денисенко, Секретар УТГІ — О. Козловський. Допомогали Сенатові: проф. Р. Димінський, доц. Л. Зазуля, проф. І. Драбатов, доц. Ю. Гончаренко, доц. М. Капистий, інж. С. Зеркаль та інші.

Але в кожній справі є „душа“ чи, скажемо, як в даному разі, „головна душа“. Нею безперечно був Віктор Доманицький, що в роках найбуїнішого розросту був Ректором Інституту. Цей чоловік справді, виявив надзвичайний організаторський хист, широкий розгляд і розмах і невичерпну енергію. Коли чужинці хваляться своїми видатними людьми, то, в даному разі, можемо сміливо сказати, що й ми маємо не гірших!..

Коли пишемо ці рядки, еміграція в Німеччині кінчається... І перед Інститутом знову встає питання дальшого його існування й праці. Про нинішній відтинок української історії говориться, що ми — „Нація в поході“. І Технічно-Господарський Інститут про себе з повним правом може сказати, що він „Школа у поході“. Маючи за собою 28 літ служіння Українській Нації й українській справі, маючи великий досвід та традицію, спираючись на сотні своїх абсолютів і тисячі студентів та позасочників, розкиданих по цілому світі, Інститут з вірою глядить уперед, певний, що й при нових, невідомих ще умовах, він знайде можливість

Денисенко, Секретар УТГІ — О. Козловський. Допомогали Сенатові: проф. Р. Димінський, доц. Л. Зазуля, проф. І. Драбатов, доц. Ю. Гончаренко, доц. М. Капистий, інж. С. Зеркаль та інші.

Але в кожній справі є „душа“ чи, скажемо, як в даному разі, „головна душа“. Нею безперечно був Віктор Доманицький, що в роках найбуїнішого розросту був Ректором Інституту. Цей чоловік справді, виявив надзвичайний організаторський хист, широкий розгляд і розмах і невичерпну енергію. Коли чужинці хваляться своїми видатними людьми, то, в даному разі, можемо сміливо сказати, що й ми маємо не гірших!..

Коли пишемо ці рядки, еміграція в Німеччині кінчається... І перед Інститутом знову встає питання дальшого його існування й праці. Про нинішній відтинок української історії говориться, що ми — „Нація в поході“. І Технічно-Господарський Інститут про себе з повним правом може сказати, що він „Школа у поході“. Маючи за собою 28 літ служіння Українській Нації й українській справі, маючи великий досвід та традицію, спираючись на сотні своїх абсолютів і тисячі студентів та позасочників, розкиданих по цілому світі, Інститут з вірою глядить уперед, певний, що й при нових, невідомих ще умовах, він знайде можливість

Денисенко, Секретар УТГІ — О. Козловський. Допомогали Сенатові: проф. Р. Димінський, доц. Л. Зазуля, проф. І. Драбатов, доц. Ю. Гончаренко, доц. М. Капистий, інж. С. Зеркаль та інші.

Але в кожній справі є „душа“ чи, скажемо, як в даному разі, „головна душа“. Нею безперечно був Віктор Доманицький, що в роках найбуїнішого розросту був Ректором Інституту. Цей чоловік справді, виявив надзвичайний організаторський хист, широкий розгляд і розмах і невичерпну енергію. Коли чужинці хваляться своїми видатними людьми, то, в даному разі, можемо сміливо сказати, що й ми маємо не гірших!..

Коли пишемо ці рядки, еміграція в Німеччині кінчається... І перед Інститутом знову встає питання дальшого його існування й праці. Про нинішній відтинок української історії говориться, що ми — „Нація в поході“. І Технічно-Господарський Інститут про себе з повним правом може сказати, що він „Школа у поході“. Маючи за собою 28 літ служіння Українській Нації й українській справі, маючи великий досвід та традицію, спираючись на сотні своїх абсолютів і тисячі студентів та позасочників, розкиданих по цілому світі, Інститут з вірою глядить уперед, певний, що й при нових, невідомих ще умовах, він знайде можливість

Денисенко, Секретар УТГІ — О. Козловський. Допомогали Сенатові: проф. Р. Димінський, доц. Л. Зазуля, проф. І. Драбатов, доц. Ю. Гончаренко, доц. М. Капистий, інж. С. Зеркаль та інші.

Але в кожній справі є „душа“ чи, скажемо, як в даному разі, „головна душа“. Нею безперечно був Віктор Доманицький, що в роках найбуїнішого розросту був Ректором Інституту. Цей чоловік справді, виявив надзвичайний організаторський хист, широкий розгляд і розмах і невичерпну енергію. Коли чужинці хваляться своїми видатними людьми, то, в даному разі, можемо сміливо сказати, що й ми маємо не гірших!..

Коли пишемо ці рядки, еміграція в Німеччині кінчається... І перед Інститутом знову встає питання дальшого його існування й праці. Про нинішній відтинок української історії говориться, що ми — „Нація в поході“. І Технічно-Господарський Інститут про себе з повним правом може сказати, що він „Школа у поході“. Маючи за собою 28 літ служіння Українській Нації й українській справі, маючи великий досвід та традицію, спираючись на сотні своїх абсолютів і тисячі студентів та позасочників, розкиданих по цілому світі, Інститут з вірою глядить уперед, певний, що й при нових, невідомих ще умовах, він знайде можливість

Денисенко, Секретар УТГІ — О. Козловський. Допомогали Сенатові: проф. Р. Димінський, доц. Л. Зазуля, проф. І. Драбатов, доц. Ю. Гончаренко, доц. М. Капистий, інж. С. Зеркаль та інші.

Але в кожній справі є „душа“ чи, скажемо, як в даному разі, „головна душа“. Нею безперечно був Віктор Доманицький, що в роках найбуїнішого розросту був Ректором Інституту. Цей чоловік справді, виявив надзвичайний організаторський хист, широкий розгляд і розмах і невичерпну енергію. Коли чужинці хваляться своїми видатними людьми, то, в даному разі, можемо сміливо сказати, що й ми маємо не гірших!..

Коли пишемо ці рядки, еміграція в Німеччині кінчається... І перед Інститутом знову встає питання дальшого його існування й праці. Про нинішній відтинок української історії говориться, що ми — „Нація в поході“. І Технічно-Господарський Інститут про себе з повним правом може сказати, що він „Школа у поході“. Маючи за собою 28 літ служіння Українській Нації й українській справі, маючи великий досвід та традицію, спираючись на сотні своїх абсолютів і тисячі студентів та позасочників, розкиданих по цілому світі, Інститут з вірою глядить уперед, певний, що й при нових, невідомих ще умовах, він знайде можливість

Денисенко, Секретар УТГІ — О. Козловський. Допомогали Сенатові: проф. Р. Димінський, доц. Л. Зазуля, проф. І. Драбатов, доц. Ю. Гончаренко, доц. М. Капистий, інж. С. Зеркаль та інші.

Але в кожній справі є „душа“ чи, скажемо, як в даному разі, „головна душа“. Нею безперечно був Віктор Доманицький, що в роках найбуїнішого розросту був Ректором Інституту. Цей чоловік справді, виявив надзвичайний організаторський хист, широкий розгляд і розмах і невичерпну енергію. Коли чужинці хваляться своїми видатними людьми, то, в даному разі, можемо сміливо сказати, що й ми маємо не гірших!..

Коли пишемо ці рядки, еміграція в Німеччині кінчається... І перед Інститутом знову встає питання дальшого його існування й праці. Про нинішній відтинок української історії говориться, що ми — „Нація в поході“. І Технічно-Господарський Інститут про себе з повним правом може сказати, що він „Школа у поході“. Маючи за собою 28 літ служіння Українській Нації й українській справі, маючи великий досвід та традицію, спираючись на сотні своїх абсолютів і тисячі студентів та позасочників, розкиданих по цілому світі, Інститут з вірою глядить уперед, певний, що й при нових, невідомих ще умовах, він знайде можливість

Денисенко, Секретар УТГІ — О. Козловський. Допомогали Сенатові: проф. Р. Димінський, доц. Л. Зазуля, проф. І. Драбатов, доц. Ю. Гончаренко, доц. М. Капистий, інж. С. Зеркаль та інші.

Але в кожній справі є „душа“ чи, скажемо, як в даному разі, „головна душа“. Нею безперечно був Віктор Доманицький, що в роках найбуїнішого розросту був Ректором Інституту. Цей чоловік справді, виявив надзвичайний організаторський хист, широкий розгляд і розмах і невичерпну енергію. Коли чужинці хваляться своїми видатними людьми, то, в даному разі, можемо сміливо сказати, що й ми маємо не гірших!..

Коли пишемо ці рядки, еміграція в Німеччині кінчається... І перед Інститутом знову встає питання дальшого його існування й праці. Про нинішній відтинок української історії говориться, що ми — „Нація в поході“. І Технічно-Господарський Інститут про себе з повним правом може сказати, що він „Школа у поході“. Маючи за собою 28 літ служіння Українській Нації й українській справі, маючи великий досвід та традицію, спираючись на сотні своїх абсолютів і тисячі студентів та позасочників, розкиданих по цілому світі, Інститут з вірою глядить уперед, певний, що й при нових, невідомих ще умовах, він знайде можливість

Денисенко, Секретар УТГІ — О. Козловський. Допомогали Сенатові: проф. Р. Димінський, доц. Л. Зазуля, проф. І. Драбатов, доц. Ю. Гончаренко, доц. М. Капистий, інж. С. Зеркаль та інші.

Але в кожній справі є „душа“ чи, скажемо, як в даному разі, „головна душа“. Нею безперечно був Віктор Доманицький, що в роках найбуїнішого розросту був Ректором Інституту. Цей чоловік справді, виявив надзвичайний організаторський хист, широкий розгляд і розмах і невичерпну енергію. Коли чужинці хваляться своїми видатними людьми, то, в даному разі, можемо сміливо сказати, що й ми маємо не гірших!..

Коли пишемо ці рядки, еміграція в Німеччині кінчається... І перед Інститутом знову встає питання дальшого його існування й праці. Про нинішній відтинок української історії говориться, що ми — „Нація в поході“. І Технічно-Господарський Інститут про себе з повним правом може сказати, що він „Школа у поході“. Маючи за собою 28 літ служіння Українській Нації й українській справі, маючи великий досвід та традицію, спираючись на сотні своїх абсолютів і тисячі студентів та позасочників, розкиданих по цілому світі, Інститут з вірою глядить уперед, певний, що й при нових, невідомих ще умовах, він знайде можливість

Денисенко, Секретар УТГІ — О. Козловський. Допомогали Сенатові: проф. Р. Димінський, доц. Л. Зазуля, проф. І. Драбатов, доц. Ю. Гончаренко, доц. М. Капистий, інж. С. Зеркаль та інші.

Але в кожній справі є „душа“ чи, скажемо, як в даному разі, „головна душа“. Нею безперечно був Віктор Доманицький, що в роках найбуїнішого розросту був Ректором Інституту. Цей чоловік справді, виявив надзвичайний організаторський хист, широкий розгляд і розмах і невичерпну енергію. Коли чужинці хваляться своїми видатними людьми, то, в даному разі, можемо сміливо сказати, що й ми маємо не гірших!..

Коли пишемо ці рядки, еміграція в Німеччині кінчається... І перед Інститутом знову встає питання дальшого його існування й праці. Про нинішній відтинок української історії говориться, що ми — „Нація в поході“. І Технічно-Господарський Інститут про себе з повним правом може сказати, що він „Школа у поході“. Маючи за собою 28 літ служіння Українській Нації й українській справі, маючи великий досвід та традицію, спираючись на сотні своїх абсолютів і тисячі студентів та позасочників, розкиданих по цілому світі, Інститут з вірою глядить уперед, певний, що й при нових, невідомих ще умовах, він знайде можливість

Денисенко, Секретар УТГІ — О. Козловський. Допомогали Сенатові: проф. Р. Димінський, доц. Л. Зазуля, проф. І. Драбатов, доц. Ю. Гончаренко, доц. М. Капистий, інж. С. Зеркаль та інші.

Але в кожній справі є „душа“ чи, скажемо, як в даному разі, „головна душа“. Нею безперечно був Віктор Доманицький, що в роках найбуїнішого розросту був Ректором Інституту. Цей чоловік справді, виявив надзвичайний організаторський хист, широкий розгляд і розмах і невичерпну енергію. Коли чужинці хваляться своїми видатними людьми, то, в даному разі, можемо сміливо сказати, що й ми маємо не гірших!..

Коли пишемо ці рядки, еміграція в Німеччині кінчається... І перед Інститутом знову встає питання дальшого його існування й праці. Про нинішній відтинок української історії говориться, що ми — „Нація в поході“. І Технічно-Господарський Інститут про себе з повним правом може сказати, що він „Школа у поході“. Маючи за собою 28 літ служіння Українській Нації й українській справі, маючи великий досвід та традицію, спираючись на сотні своїх абсолютів і тисячі студентів та позасочників, розкиданих по цілому світі, Інститут з вірою глядить уперед, певний, що й при нових, невідомих ще умовах, він знайде можливість

Денисенко, Секретар УТГІ — О. Козловський. Допомогали Сенатові: проф. Р. Димінський, доц. Л. Зазуля, проф. І. Драбатов, доц. Ю. Гончаренко, доц. М. Капистий, інж. С. Зеркаль та інші.

Але в кожній справі є „душа“ чи, скажемо, як в даному разі, „головна душа“. Нею безперечно був Віктор Доманицький, що в роках найбуїнішого розросту був Ректором Інституту. Цей чоловік справді, виявив надзвичайний організаторський хист, широкий розгляд і розмах і невичерпну енергію. Коли чужинці хваляться своїми видатними людьми, то, в даному разі, можемо сміливо сказати, що й ми маємо не гірших!..

Коли пишемо ці рядки, еміграція в Німеччині кінчається... І перед Інститутом знову встає питання дальшого його існування й праці. Про нинішній відтинок української історії говориться, що ми — „Нація в поході“. І Технічно-Господарський Інститут про себе з повним правом може сказати, що він „Школа у поході“. Маючи за собою 28 літ служіння Українській Нації й українській справі, маючи великий досвід та традицію, спираючись на сотні своїх абсолютів і тисячі студентів та позасочників, розкиданих по цілому світі, Інститут з вірою глядить уперед, певний, що й при нових, невідомих ще умовах, він знайде можливість

Денисенко, Секретар УТГІ — О. Козловський. Допомогали Сенатові: проф. Р. Димінський, доц. Л. Зазуля, проф. І. Драбатов, доц. Ю. Гончаренко, доц. М. Капистий, інж. С. Зеркаль та інші.

ДО ВІДОМА ПРИХИЛЬНИКАМ СПОРТУ У НАШЕЛИЩУ НЕДІЛЮ, 5. ЛИСТОПАДА

— відбудуться: —
СЛІДУЮЧІ ЗМАГАННЯ УКРАЇНСЬКИХ
ФУТБОЛЬНИХ КОМАНД:

- 1) Українсько-Американське Футбольне Т-во проти Шведів за мистецтво National League на грици при 8th Ave., і 64. вул. — Бруклін. (Доїзд: BMT — Sea Beach Express до 8th Ave. Бруклін). Поч. год. 2:30.
- 2) У.С.К. — Макабі за мистецтво Premier Division у Східному Дистрикті. Поч. 2:

ПРАЦЯ

Потрібно **МУЖЧИН** до праці при заліз. Мусить перейти лікарські оглядини. Писемно подати височину, вагу, вік й родинний стан до:

KENCROFT MALLEABLE COMPANY, Inc.
373 Hertel Avenue, Buffalo 7, N. Y.

ДІТИНУ ЗА СВОЮ прийме (адоптує) бездітне подружжя; хлопчик в віці нижче 5 років. Подружжя пара відносно молода (33 і 31 років), добре ситована, спроможна дати дитині випу освіту, виховані й в православній вірі. Зголошення до: D. A. c/o Svoboda, 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

(Політичне платне оголошення)

ЧОЛОВІК З ВЕЛИКИМИ ОСЯГАМИ

WALTER A. LYNCH
Democratic Candidate
for
Governor

ВОЛТЕР А. ЛИНЧ

Він працював усе своє життя
для народу.

ГОЛОСУЙТЕ НА ЛИНЧА

як кандидата на
ГУБЕРНАТОРА

нашого стеуту.

ЧОМУ ВИ МАЄТЕ
ГОЛОСУВАТИ НА

ЛИНЧА:

СУСПІЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:
Він бореться за те, щоб суспільне забезпечення і забезпечення на випадок безробіття було раціональним для цілого робочого населення.

РОВІСНИЦТВО:
Ного рекорд як справжнього приятеля працюючого люду, і як борця за поступові робітничі закони є такий замінний, що як А.Ф.П., так і К.І.О., завжди його підтримували.

ЗАКОРДОННА ПОЛІТИКА:
Підтримував Плім Маршала. Домогався сильної Організації Об'єднаних Націй. Протиставлявся всім реакційним силам, чиніть Советам, нацистам чи фашистам.

**ГОЛОСУЙТЕ НА
ВОЛТЕРА А. ЛИНЧА**

на ГУБЕРНАТОРА
на ЛІНН "В"

ЛИНЧ на ГУБЕРНАТОРА
ПЕКРА на МЕНОРА

ЛИМАН на СЕНАТОРА

ВОЛТЕР ЛИНЧ це чоловік
за народ і для народу.

Він внесе з собою духа
правдивої демократії на
капітолій в Олбані. Ваш
голос допоможе ЛИНЧОВІ
стати нашим наступним
губернатором.

ОСНОВИ МОДЕРНОЇ
ФІЗИКИ, I.

Таку доповідь виголосить д-р В. Каліна в домі при Евеню А. ч. 101 в неділю 5. листопада 1950 в Нью Йорку від 5. год. п. н. як чергову доповідь Академічних Вечорів.

УКРАЇНЕЦЬ ПРЕДСІДНИКОМ
МАНІТОБСЬКОЇ
ЛЕГІСЛАТУРИ.

Винніпег, 28 жовтня. — На фракційних зборах („кавказ“) коаліційних послів манітобської провінційної легіслатури вибрано предсідником („спікером“) легіслатури ліберального посла Н. В. Бачинського, вибраного з округу Фішер. Вже кілька років він був заступником предсідника. Тепер на його місце прийшов посол Д. Тирнер з Південного Винніпегу. — Бачинський є послом згаданого округу від 1922 р., коли то прогресивна (фактично ліберальна) партія досягнула перемоги у виборах до провінційної легіслатури. Він займає пост предсідника на місце В. С. Миллера, що став міністром шкільництва. („Новий Шлях“).

ІВАН КОВАЛЬЧУК
FUNERAL HOME

COMPLETELY AIRCONDITIONED

ЗАНІМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ

В СТЕЙТІ

NEW JERSEY

ЦІНИ ПРИСТУПНІ ДЛЯ ВСІХ

ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАЙКРАЩА

У випадку смутку в родині

кличте як в день так і в ніч:

JOHN KOWALCHUK

129 GRAND STREET

cor. Warren Street

JERSEY CITY, 2, N. J.

Tel. BErgen 4-5131

ВАСИЛЬ КОГУТ

Український Погребник

Занимається похоронами

в стейті Нью Джерсі

МОДЕРНА КАПЛИЦЯ

БЕЗПЛАТНО

Обслуга чесна і найкраща. В разі

смуку в родині кличте

вдень і вночі — Ваюппе 3-0187

William Kohoot

FUNERAL DIRECTOR

240 BROADWAY

Bayonne, New Jersey

Telephone: Bayonne 3-0187

DAY OR NIGHT SERVICE

НА ВИІЗД

ДО НІМЕЧЧИНИ

ДЛЯ НЕГОРОЖАН

виробисмо Пашпорти і

Поворотні Документи

Шифкарта \$165.

Вислалася ПАКУНКИ до

Польщі.

Робимо Документи Спрва-

дження з усіх країн

Апликації на Горожанські

Папери і на Працю.

(Даром дамо Вам книжку „Історія і Конституція Зл. Держав“)

Е. С. ВІТКОВСЬКИЙ

нотар публичний

E.S. WITKOWSKI

130 East 7th St.

NEW YORK, N. Y.

Близько Ave. A. Tel. OR. 4-3652

ТРИ ПРЕЗИДЕНТИ ЗЛУЧЕ-
НИХ ДЕРЖАВ ЗГІНУЛИ
ВІД СКРИТОВЕВІСТВА

Вашингтон. — Три американські президенти згинули з рук скритовбивників у минулому. Ними були: Авраам Линколі, замордований 14 квітня 1865 р. у Вашингтоні; Джеймс Гарфілд, ранений у Вашингтоні 2 липня, помер 19 вересня 1882 р.; Вільям Мак-Кінлі, ранений в Вифало 6 вересня, помер 14 вересня 1901. Крім того було досі ще три замаху на президентів. Теодор Рузвельт був пострілений маляком у Милвокі 14 жовтня 1912 р. Френклін Д. Рузвельт виминув кулі в Маямі, на Флориді, 15 лютого 1923 р., однак його приятель Антін Сермак, посадинок міста Шікаго, помер від того пострілу 6 березня. Це перший раз в історії зроблено пробу дїстатися до дому президента 1 листопада, 1950 р., коли портрїканти хотїли замордувати през. Трумана. Йому грозив у листї убивством Денїс Портер з Нью Орлїнс в 1948 р. і за те пішов до тюрми на три роки.

В кожній українській хатї повинен знаходитися часопис „Свобода“.

Професійні оголошення

Dr. S. CHERNOFF

223 — 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C.

Tel. GRamercy 7-7697

Острї й довготривалї недуги чоловіків

і жінок. Шкірні. X-Ray. Роздїття

жїлї лікуємо без операції. Переводимо

аналїзу кровї для супружїних

дозволїв. — Офісїсї годїни: Щодня

від 10 раню до 6:45 вечїр.

В недїлю від 11. до 1. попол.

Dr. Med. R. TYLBOR

59 East 3rd St. (Kolo 2nd Ave., N.Y.C.)

Tel. GRamercy 5-3993

Внутрїшнї недуги. Fluoroscropy, X-ray

Electrocardiography, Analysis. Переводимо

аналїзу кровї для супружїних

дозволїв.

Офісїсї годїни: щодня 1-3 і 5-8 р.м.

В недїлю від 10-2 попол.

Д-р М. МАНЗЕЛ

лікує гострї й застарїлї недуги муж-

чинї і жінок, шкірні, загальнї ослаб-

лення, нирки й мїхур, ревматизм; переводить

аналїзу кровї а сечї.

Пропїрка \$3.00.

107 E. 17th St., NEW YORK CITY.

коло 4-тої Евеню і Юніон Сквер.

Годїни: Щодня 10—1 сполудня і

4—7. У недїлю 11 ранку до 1 попол.

ДОБРА НОВИНА для терпля-

чих на болї ревматизму, недо-

магання жолудка, не справ-

ність, обструкції, мїхури, кат-

тар жолудка, камїння, як рівно

нож шкірні хвороби як екзема,

прищі, вського рода свербляч-

ки, недомагання нирок, бїль

голови, потовчення тїла, ви-

вихненї сугави, цукриця, пер-

естуда, кашель, дїхавиця,

нервовість і инші хвороби, тер-

плячї знайдуть полєкшу при

вживанню наших зїлї, якї ім-

портуємо з Індїї і Китаю. Як-

що терпїте на якесь недома-

гання просимо писати до нас

по безплатний циркуляр адре-

суючи: Bradley Herb Tea Co.,

Box 224, Cooper Sta., New York

3, N. Y.

УКРАЇНЦІ: ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЩО:

GAWA Travel BUREAU

8941 JOSEPH CAMPAU,

corner Hewitt. — Trinity 2-7709

Hamtramck 12, Michigan

Виготовляє всі документи

в справах імїграційних.

Продас шифкарти на всі

корабельні лінії.

Пересїлає гроші до рїзних

частей свїту. Посередничить

в справї продажу і купна ре-

альностей, домів, як також

асекурує в першорядних а-

секураційних компанїях.

Поради та інформації без-

платні!

АМЕРИКАНСЬКІ ІНДІАНИ
АПЕЛЮЮТЬ ДО ВИ-
ШНІНСЬКОГО.

Нью Йорк. — До Об'єднаних Націй приїхала делегація американських індіан, складена з сьомис осіб. Вони були в повній індіанській одязі, коли заїхали до кватїри Об'єднаних Націй в Лейк Соксес. Там представили свою справу сьомьому міністрові закордонних справ, Андрїсї Вишиньському. Індіанці казали, що вони представляють федерацію індіанських племен, яким колись Злученї Держави і Великобританія заручили повнї права в мирових договорах, а опїсля поламали. Отже вони прохают Вишиньського встатїся за ними перед О. Н. Однак Вишиньський тїльки засміявся, подав кожному делегатовї руку, але не обїцяв стати борцем за індіанські права. Опїсля вїяснив своє становище начальникові Голосний Крик з резервації Тускарора, що він не може вмішуватися у внутрїшнї справи Америки.

КОНГРЕС УХВАЛИВ БУВ
ПІДВИШКУ ФОНДІВ НА
ОХОРОНУ ПРЕЗИДЕНТА

Саме перед вїїздом на ваканції, Конгрес ухвалив \$76.700 пїдвїшку видатків на охорону особи президента і його найблїжчої рїднї. На домагання голови Тайної Служби, У. Е. Богмана, Конгрес признав потребу втримувати додатково 20 тайних агентів і трох канцелярійних працівників. Він казав, що приходить багато листів з погрозами від умово слабих осіб і тому треба бути остерожним перед несподїванкою. Давнїше було 28 агентів, а тепер буде їх 48.

ОСИП КОЗАР, З УПА, ПО-
МЕР ВІД ЗУДАРУ
АВТА.

Ньюарк, Н. Дж. — Дня 16 жовтня помер трагічною смертю Осип Козар, коли їхав авто-м з Фїладельфїї до Ньюарку. Він народився в 1925 р. а вже в 17 роцї життя вступив до Української Повстанської Армії. Пїсля рїзних поневїрок і побуту в таборї в Зальцбурзі приїхав до Америки в листопадї 1949 р. Був прикладним членом кількох товариств у Ньюарку. Його похоронено на цвинтарї Іст Гановер, Н. Дж.

Evergreen 3-4416-4450

Maple Coal & Coke Co.

antracite FUEL OIL bituminous

OIL BURNERS

SALES & SERVICE

72-74 Box Street

BROOKLYN 22, N. Y.

Deliveries to Brooklyn, Queens

& Manhattan.

Українське підприємство

ФЕДЬКА КУДІАК

УКРАЇНЬСЬКА ФУТРЯНА РОБІТНЯ В НЬО ЙОРКУ

Roman KUSSOFF

41 W. 57th Street (5th Floor), NEW YORK CITY

(Близько Шостої Евеню)

Коли задумете справити нове футро, переделювати, направити, так порадьтеся в цїй справї з досвідченим скїрником Романом Кузевом. Він напевно подбає, щоб ваше футро, джакет чи ковїр були зроблені по найновїшм фасонам, солїдно та з найкращих матерїалів. Цїни приступнї.

Інформації на телефон: PLaza 9-4238.

САМА КОРЕЯ НЕ ВІДНО-
ВИТЬ ПРЕСТИЖУ О.Н.

Толїдо, Огаїо. — М. А. Г. Іспаган, амбасадор Паїкїстану до Зл. Д., заявив, що „Корея сама не вистає, щоб привернути престиж Об'єднаним Націям. Треба ще иншої проби“. — Цей погляд висловив він у промовї перед студентами в університетї Толїдо. „Об'єднування О. Н. викликає глибокий жаль серед населення Паїкїстану. Вони вважають це за велику трагедїю, коли організація, яку розголошено з такими парадимами як ідеалїстичну, перемїнилася на цїркову арену рекрїмацій могутнїх держав“ — сказав амбасадор.

КУПИТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ

ЗБОРИ ВІДЦІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЬО ЙОРК, Н. Н. — В недїлю, 5. листопада, відбудуться сходїни від 184. Тов. „Верховина“, в год. 12-тїй в примїщенї „Самопоміч“ 77 E., 7th St. New York City 3, N. Y. — Д-р В. Коваль, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Управа від 301, ім. Дм. Вітовського, повідомляє всіх членів, що дня 5. листопада, в год. 12, в полуднє в примїщенї залї св. Володїмира при 2250 West Cortez St., відбудуться надзвичайнї зборї відцїлїв. На порядку денному дуже важливї питання, що вимагають рїшення всіх членів. Мїж иншим має бути доканий вибір одного члена контрольної комісії на місце вибувшого члена. Просїться всіх членів прийти чисельно на цї важливї зборї. — В. Івашук, гол.; В. Андрїєвський, секр.

ПОШИРЯЙТЕ „СВОБОДУ“.

В Центрі Укр. Колонї в Нью Йорку. Коло школи св. Юрія.

УКРАЇНСЬКЕ ПЕРЕВОЗОВЕ ПІДПРИЄМСТВО

В. Е. Богачевський • VEB-OK • О. Кюфас

208 E. 6th St., N.Y.C. Tel. OR. 3-2484

(Політичне платне огол.)

(Політичне платне огол.)

ВИЗНАЧНІ
АМЕРИКАНЦІ
УКРАЇНСЬКОГО
ПОХОДЖЕННЯ
ГОДЯТЬСЯ,
ЩО

Суддя ПЕКРА

Член Верховного Суду в Нью Йорку, слїдчий урядовець
Сенату З.Д.А.

„ЦЕ НАЙБІЛЬШИЙ КАНДИДАТ НА МЕНОРА, ЯКОГО
КОЛИНЕБУДЬ МАЛО МІСТО НЬО ЙОРК“

Ного підтримусь односторонно Русско-Словянський Демократичний Клуб, при 315 Іст 10 вул. в Нью Йорку.

Роман Шила, предсїдник (теж з мїстопредсїдником Русского Братнього Товариства)

Гром. Занк, мїстопредсїдник
Вїльям Козак, секретар

тому, що:

- він є борцем за громадські права, які відносносяться до груп меншин,
- він є борцем робочого народу,
- він є бїйцем проти комунїзму,
- він бореться проти визиску при комїрїні!!

Голосуйте в лїнії „В“ на правільну Демократичну Лїстї

ПЕКРА НА ПОСАДНИКА

ЛИНЧ на ГУБЕРНАТОРА * ЛІМЕН на СЕНАТОРА

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО
В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО СОЮЗУ

WOODSIDE MEMORIAL

ПОГРЕБОВЕ ЗАВЕДЕННЯ

ВОЛОДИМИР РАПЦА,

погребовий керївник

Одинокий український погребник

В НЬОАРКУ

Вигідний доїзд

Buses 13 (Irv. Center), 18

ЧЕМ